

अपस्माररोगविचारः

प्रो.प्रभातकुमारमहापात्रः

निदेशकः, केन्द्रीयसंस्कृतविश्वविद्यालयः, एकलव्यपरिसरः, अगरतला, त्रिपुरा

Article Info

Publication Issue :

January-February-2024

Volume 7, Issue 1

Page Number : 221-230

Article History

Received : 01 Feb 2023

Published : 20 Feb 2023

शोधसारांशः- स्वरूपतः द्वादशभिः भेदैः अपस्मारः भिन्नो भिन्नो द्वादशभेदाः सन्ति। अतः तेषां स्वरूपं निगद्यते यथा - एताः समस्ताः दूत्यः अपस्माररोगमिम् आश्रयन्ति । तथा च एताः स्वनामानुसारमेव रोगचेष्टाः जातकस्य शरीरे उत्पादयन्ति । अर्थात् आभिः दूतिभिः अपस्मारः द्वादशधा कथ्यते। तासां लक्षणं यथा - यदि जातकस्य वारं वारं दीर्घस्वासं चलति तत् श्वसनापस्मार इति कथ्यते। यदि शरीरस्य मुखस्य वा कान्तिः मलिना स्यात्तदा तन्मलिना उच्यते। यदि जातकः वारं वारम् अतिनिद्रायां शेते तत् निद्रापस्मारः इत्युच्यते।

मुख्यशब्दाः - रोगमुक्तिः, परिजनः, रोगिणः, रक्तपित्तरोगः, दैवज्ञः, पापग्रहः।

शरीरं व्याधिमन्दिरमुक्तिरियं तु प्रसिद्धा एव वर्तते। भौतिकेऽस्मिन् प्रपञ्चे प्रायः सर्वे जनाः केनचिद्रोगेण ग्रस्ता एव भवन्ति। तथापि कश्चिद्रोगः भवति यथा तस्य रोगस्य प्रभावः अधिकतरः यदा दृश्यते, तदैव जातकः रोगी इति संज्ञां प्राप्नोति। तदा रुग्णस्य परिजनः रोगमुक्तिः कदा भविष्यति, किमुपायं कर्तव्यं, असाध्यरोगे सति रोगिणः मृत्युः भविष्यति न वेति शङ्काधारितान् प्रश्नान् पृच्छति। एतेषां रोगप्रश्नानां सम्यग्विचार्य उत्तरं देयं भवति। तत्रादौ रोगानिर्णयः कर्तव्यः। तद्यथा -

रक्तपित्तप्रकोपोदिनेशोऽष्टमे भूसुतो वा बुधः सन्निपातस्तदा।

कुष्ठरोगोऽमे राहुयुक्तो रवि षष्ठगोवा महाकुष्ठरोगप्रदः॥

अष्टमे राहुणा संयुतः सूर्यजो वातरोगेण पादादिकम्पस्तदा।

सन्निपातः कविश्चन्द्रयुक्तोऽष्टमे वृष्यहीनः सपापो महारोगकृत्॥ (प्र.भू.रो.जी.अ.श्लो.5-6)

प्रश्नकाले सूर्यः अथवा भौमः यदि अष्टमभावे स्यात्तदा रक्तपित्तरोगः जायते। यदि बुधः अष्टमभावे स्यात्तदा सन्निपातरोगः जायते। राहुणा युक्तः सूर्यः यदि अष्टमभावे स्यात्तदा कुष्ठरोगः भवेत्। राहुणा युक्तः सूर्यः षष्ठभावे स्यात्तदा महाकुष्ठरोगः जायते इति ज्ञातव्यः। यदि प्रश्नकाले राहुग्रहेण युक्तः शनिः अष्टमभावे स्यात्तदा वातरोगेण ग्रस्तत्वात् हस्तपादादीनां कम्पनं भवति। चन्द्रग्रहेण युक्तः शुक्रः अष्टमभावे स्यात्तदा सन्निपातरोगः भवति। तथा अष्टमभावे एव स्थितः शुक्रः बलहीनः पापग्रहेण युक्तः स्यात्तदा असाध्यरोगाः जायन्ते। रोगप्रश्ने विचारणीयाः भावाः यथा -

सुखागारं रोगी दशमभवनं त्वौषधगृम्

रुग्णस्तं वैद्योऽङ्गं सकलमिति विज्ञाय गणकः।

बलाक्रान्तौ वैद्यौषधगृहपतौ प्रश्नसमये

तदा भद्रं विद्यादिह हितद्भावेन कुशलम्॥ (प्र.भू.रो.जी.अ.श्लो.8)

कुण्डल्यांचतुर्थभावः रोगिणः स्थानं, दशमभावः औषधगृहम्, सप्तमः रोगभावः तथा लग्नं वैद्यस्य स्थानमिति विज्ञाय दैवज्ञः फलादेशं कुर्यात्। तत्र च प्रश्नकाले वैद्यौषधगृहपतौ (लग्नेशदशमेशौ) बलयुक्तौ स्यातां तदा रुग्णस्य आरोग्यं (कल्याणं) तथा तयोः बलहीने सति अकुशलं ज्ञातव्यम्।

अथादौरागारम्भावसानकालः निरूप्यते प्रश्नमार्गे यथा –

लग्नोदितोऽतश्चन्द्रो यावत्पुनःस्थितः।

तस्मात्तावति नक्षत्रे रोगारम्भमुदीरयेत्॥

यद्वा मान्दिनवांशस्य द्वादशांशं विधौ।

मान्दीन्दुयोगगमे वैषुग्राहं प्रष्टुर्निष्ठम्॥

दूतवाक्याद्यवर्णोक्तं राशिगेत्यन्तदोषदे।

चन्द्रार्कगुरुमन्दिषु रोगारम्भमुदीरयेत्॥ (प्र.मा.त्रयो.अ.श्लो.1-3)

प्रश्नलग्नस्य नक्षत्रात् यावन्नक्षत्रे चन्द्रः स्थितः स्यात्तस्मात्चन्द्रस्थितनक्षत्रात्तावति संख्यकनक्षत्रे रोगारम्भः वदेत्। अत्र प्रहरज्ञानेन रोगारम्भः कथ्यते यत् – सूर्योदयात् 7 घटी 30 पलेषु एकः एकः प्रहरः भवति। एवमहोरात्रे अष्टप्रहराः भवन्ति। पूर्वगणनानुसारं यावति संख्यके प्रहरे नक्षत्रस्थितिः तावत्संख्यके प्रहरे रोगोत्पन्नो भवति। स्पष्टगुलिकनवांशे वा द्वादशांशे नक्षत्रे चन्द्रे गते अथवा स्पष्टगुलिकस्पष्टचन्द्रयोः योगनक्षत्रे अथवा पृच्छकस्य विपत्-प्रत्यरि-वधाद्यनिष्टनक्षत्रेषु रोगारम्भो भवति। प्रश्नकुण्डल्यांगुरुशनिचन्द्रसूर्येषु यः अधिकः पापग्रहः स्यात्तस्य दूतोच्चारितवाक्यस्य प्रथमवर्णराशितः अत्यन्तदोषप्रदायकाष्टमस्थानस्थितराशौ रोगप्रारम्भो भवति।

अत्र दूतकथनेन ज्ञायते यत् – प्रश्नकाले यः रोगी सः दूतः अथवा रोगिणः शुभाशुभं यः पृच्छति सः दूतः यस्यां दिशि सर्वप्रथमं दृश्यते तद्दिशायां पृच्छकस्य रोगारम्भो भवति। पूर्वदिशातः आरभ्य यावत्यां दिशि दूतः अवस्थितः पृच्छति तत्समसंख्ये प्रहरे प्रष्टुर्व्याधिसमुद्भवो भवति। अत्र प्रश्नमार्गे रोगप्रारम्भदिशाज्ञानम् आलोचितं यथा –

यदाशाभिमुखो रोगी दृश्यते दूत एव वा।

रोगारम्भमेतस्यां दिशि प्रष्टुर्दूर्यताम्॥

ऐन्द्रीतो दिशियावत्यां दूतः पृच्छति संस्थितः।

यामे तत्समसंख्ये स्यात्प्रष्टुर्व्याधिसमुद्भवः॥ (प्र.मा.त्रयो.अ.श्लो.4-5)

प्रश्नकुण्डल्यांरोगेशः यस्मिन् राशौ भावे वा तिष्ठति तदा तस्य भुक्तभोग्यानुसारं रोगस्यगतगम्यकालज्ञानं अधिकाल्पत्वं वदेत्। अत्र रोगेशः षष्ठेशः अष्टमेशश्च कथ्यते। यदिषष्ठेशः दिवाबलीग्रहः भवेदथवा षष्ठस्थाने दिवाबलीग्रहः तिष्ठेत्तदा दिवसेरोगप्रारम्भो भवति। यदि षष्ठेशः रात्रिबली भवति अथवा षष्ठस्थाने रात्रिबलीग्रहःस्थितः स्यात्तदा रात्रौ रोगप्रकोपः प्रारम्भश्च भवति। यथोक्तम् -

रोगेशाश्रितराशौतद्भुक्तभौक्तव्यभागतः।

रोगस्यगतगन्तव्यकालाधिव्याप्यते वदेत्॥

षष्ठाधिपे दिवावीर्ये यद्वा षष्ठगतेग्रहे।

दिवारम्भश्च वृद्धिश्चरोगाणामन्यथा निशि॥ (प्र.मा.त्रयो.अ.श्लो.7-8)

आरूढराशितःयावति भवने षष्ठेशः वर्तते तावति संख्यके आग्रिममासे प्रश्नकालात् रोगारम्भो भवति।अथवा आरूढनक्षत्रात् यावति नक्षत्रे षष्ठेशः वर्तते तावति संख्यके अथवा प्रश्नकालेसूर्यस्थितनक्षत्रात् षष्ठेशावस्थितनक्षत्रं यावत् गणयेत् तावति संख्यके मासेरोगारम्भो भवति। चतुर्थेशाश्रितराशौ चन्द्रमागते सति रोगसमाप्तिर्भवति।लग्नलग्नेशचन्द्राः यदा शुभग्रहैः युताविक्षिताः भवेयुस्तदा रोगशमनं भवति।

प्रसङ्गेऽस्मिन्वट्पञ्चाशिकायां पृथुयशसा प्रतिपाद्यते यत् -

शुभग्रहाःसौम्यनिरीक्षिताश्च विलग्नस प्लाष्टमपञ्चमस्थाः।

त्रिषड्दशाये च निशाकरः स्याच्छुभंभवेद्रोगनिपीडितानाम्॥ (ष.पं.शुभा.अ.श्लो.5)

यदिशुभग्रहाः बुध-गुरु-शुक्राः विलग्नसप्तमाष्टमस्थानेषु समवस्थितास्ते च शुभग्रहैरेवदृष्टाश्चेत्, तृतीयषष्ठदशमेकादशस्थानेषुअन्यतमे स्थिते चन्द्रे तदा रोगपीडितानां शुभमारोग्यं ब्रूयात्।

प्रसङ्गेऽस्मिन्नोगिणः शुभाशुभविचारः प्रश्नतन्त्रे ताजिकनीलकण्ठ्यामुक्तम् -

विलग्नेषष्ठपः पापो जन्मराशिं निरीक्षते।

रोगिणस्तस्यमरणं निश्चयेन वदेद्बुधः॥

चतुर्थाष्टमगेचन्द्रे पापमध्यगतेऽपि वा।

मृतिः स्याद्बलसंयुक्तसौम्यदृष्ट्याऽचिरात्सुखम्॥

विधौ लग्नेस्मरे भानौ रोगी याति यमालयम्।

प्रश्नेकूरग्रहे लग्ने रोगवृद्धिश्चिकित्सकात्॥

तथा लग्नगतेसौम्ये वैद्योक्तममृत वचः।

लग्नंवैद्यो द्युनं व्याधिः खं रोगी तुर्यमौषधम्॥

रोगिणोभिषजो मन्त्री मैत्री भेषजरोगयोः।

व्याधेरुपशमोवाच्यः प्रकोपः शात्रवे तयोः॥

लग्ननाथे चसबले केन्द्रसंस्थे शुभग्रहे।

उच्चगे वात्रिकोणे वा रोगी जीवति निश्चियम्॥

एकः शुभोबली लग्ने त्रायते रोगपीडितम्।

सौम्याधर्मारिलाभस्थास्तृतीयस्था गदापहाः॥ (ता.नी.प्रश्नतन्त्रेवि.प्र.अ.श्लो.56-62)

यदिषष्ठेशः वा पापग्रहः विलग्ने स्थितः जन्मराशिं पश्येत्तदा पृच्छकेन यस्य रोगिणः प्रश्नः कृतस्तस्य निश्चयेन मरणं वदेत्। प्रश्नकुण्डल्यां चन्द्रे चतुर्थाष्टमगेऽपि वा पापमध्यगते सति मृतिः स्यात्। तत्र बलयुक्तशुभग्रहदृष्ट्या दृष्टे सतिअचिरात् सुखं स्यात्। प्रश्नकुण्डल्यां चन्द्रे लग्ने स्थिते सति, सूर्येऽष्टमे सति (अर्थात् पूर्णिमायां सन्ध्यायां यदि प्रश्नं करोति पृच्छकः) तदा रोगीयममृतं याति। प्रश्ने पापग्रहे लग्ने सति चिकित्सकात् रोगवृद्धिः भवति। तथाशुभग्रहे लग्नगते सति वैद्योक्तममृतवचनं भवति। अत्र लग्नराशिशीलः चिकित्सकः, सप्तमं रोगः, दशमस्थानरोगी, चतुर्थस्थानमौषधंभवति। यदि दशमेशस्य लग्नेशस्य भिषजरोगिणयोः मैत्री वा भेषजरोगयोः मैत्री स्यात्तदारोगस्य उपशमः स्यात्। तयोः लग्नेशदशमेशयोः शत्रुभावे सति व्याधेः प्रकोपः वाच्यः। बलयुक्ते लग्नेशे शुभग्रहे केन्द्रसंस्थे च सति वा स्वोच्चराशिगते वा मूलत्रिकोणे, सिंहवृषाजप्रमदाकार्मुकभृत्तौलिकुम्भधराः इति परिभाषिते त्रिकोणे सति रोगी निश्चयं जीवति। बली एकः शुभग्रहः लग्ने स्थितः तदा रोगपीडितं रक्षति। शुभग्रहाः धर्मारिलाभतृतीयस्थाः रोगशान्तिकरा भवन्ति। रोगप्रश्ने रोगिणः मरणयोगः प्रश्नभूषणे कथ्यते यथा -

प्रश्नलग्नोपगंपापभं रोगिणः पापयुक्तेक्षितं चाष्टमर्क्षं यदा।

पापयोरन्तरेपापयुक्तोऽष्टमे चन्द्रमा मृत्युयोगो भवेत्सत्त्वरम्॥

प्रश्नलग्नक्षणेपापखेटा व्यये नैधने चन्द्रमा वा नगे लग्नभे।

नैधनेशत्रुभे सत्त्वरं रोगिणो मृत्युयोगस्तदा व्यत्यये व्यत्ययः॥ (प्र.भू.रो.जी.अ.श्लो.1-2)

प्रश्नकुण्डल्यां यदि लग्ने पापग्रहस्य राशिः भवेत्, अष्टमभावः पापग्रहेण युक्तः दृष्टो वा भवेत्तथा अष्टम एव भावे पापग्रहेण युक्तः चन्द्रः स्यात् तदा रूग्णस्य शीघ्रमेव मृत्युः ज्ञातव्यम्। तदनन्तरं श्लोके त्रयो योगाः निरूपिताः वर्तन्ते -

1. प्रश्नकाले यदि पापग्रहाः लग्नात् द्वादशभावे स्युः चन्द्रश्च अष्टमे भावे स्थितः स्यात् तदा रोगिणः शीघ्रमेव मृत्युः ज्ञातव्यम्।
 2. प्रश्नकाले पापग्रहाः सप्तमे भावे स्युः तथा चन्द्रमा लग्ने स्यात्तदा रोगिणः शीघ्रं मृत्युः भवेत्।
 3. पापग्रहाः अष्टमे स्युः चन्द्रश्च षष्ठे भावे स्यात्तदा रोगिणः मृत्युः भवेत्।
- पुनरपि रोगिणः मरणयोगः प्रश्नभूषणे कथ्यते यथा -

चन्द्रे लग्ने कलत्रेऽर्के शीघ्ररोगी विनश्यति।

कौर्ष्यशे मेषभे भौमे चन्द्रयुक्ते च नश्यति॥ (प्र. भू. रो. जी. अ. श्लो. 3)

प्रश्नकाले यदि प्रथमावे चन्द्रः स्यात् सप्तमे भावे च सूर्यः स्यात्तदा अभिष्टरोगी शीघ्रमेव मृत्युं प्राप्नोति। यथा कुण्डल्यां अथवा चन्द्रेण युक्तः भौमः लग्नचक्रे मेषराशौ तथा नवांशचक्रे मेषराशौ भवेत्तदापि रोगी शीघ्रं मृत्युं प्राप्नोति। प्रश्नकाले लग्नेशः यदि वृश्चिकराशेः प्रथमद्वेष्काणे स्यात्तदा अभीष्टरोगिणः निश्चयेन मृत्युः दैवज्ञः विजानीयात्।

मृत्युतुल्यकष्टयोगः प्रश्नभूषणे कथ्यते यथा -

प्रश्नलग्नाद्यदा सप्तमे सद्यते रोगिणः भद्रमुक्तं न पापग्रहैः।

मिश्रखैटैर्विमिश्रं फलं सूरिभिस्तत्र लग्नेश्वरे पापयुक्ते मृतिः॥ (प्र. भू. रो. जी. अ. श्लो. 4)

लग्नपो दुर्बलो मृत्युनाथो बलीशत्रुभे नैधने शीतभानौ मृतिः।

लग्नपश्चोदितो मृत्युपो दुर्बलो लाभपो वीर्ययुक्तश्चिरञ्जीवनम्॥ (प्र. भू. रो. जी. अ. श्लो. 7)

रोगिसम्बन्धिप्रश्नकाले प्रश्नलग्नात् सप्तमे भावे शुभग्रहे सति रोगिजनस्य स्वास्थ्यलाभं कल्याणञ्ज्ञातव्यम्। परन्तु सप्तमे पापग्रहेण युक्ते कल्याणं न भवति अर्थात् मृत्युपर्यन्तं रोगः चलति। तथैव शुभपापमिश्रितैः ग्रहैः सप्तमभावे सति मृत्युतुल्यं कष्टं भवति। प्रश्नकाले लग्नेशे पापग्रहेण युक्तेऽपि कष्टं ज्ञातव्यम्।

प्रश्नकाले लग्नेशः बलहीनः तथा अष्टमेशः बलयुक्तः स्यात्तदा चन्द्रः षष्ठे अथवा अष्टमे भावे भवेत्तर्हि रोगिणः मृत्युः भवति। यदि लग्नेशः उदितः स्यात् (अस्तं न गतः स्यात्) रोगी दीर्घायुः भवति।

लग्नाष्टमपती लग्ने स्थितावेकत्ररोगिणाम्।

दृक्काणे मरणं न स्यादित्युक्तं पूर्वसूरिभिः॥

तावेव निधने स्यातामेकद्वेष्काणगौयदि।

तदामृत्युर्भवेदेवरोगिणो नात्र संशयः॥ (प्र.भू.अ.16.श्लो.2-3)

प्रश्नकाले यदि लग्नेशाष्टमेशौ प्रथमभावे स्थितौ तथा एकस्मिन्नेव द्रेष्कणे स्थितौ भवेतां तदारुणस्य मृत्युः न स्यादिति प्राचीविद्वद्भिः उक्तम्। प्रश्नकाले तौ एवलग्नशाष्टमेशौ अष्टमभावे स्थित्वा अष्टमभावस्य एकस्मिन्नेव द्रेष्काणे गतौ स्यातां तदा रोगिजनस्य मृत्युः भवति। अस्मिन् विषये संशयः नास्ति।

रोगाद्युत्पत्तिर्न वेति प्रश्ने प्रश्नवैष्णवे कथ्यते यत् -

क्रूरे विलग्ने न गुणास्तु वैद्यात् न चौषधे रोगमुपैति वृद्धिम्।

सौम्यग्रहैः लग्नगतैः बलाढ्यैः वैद्यौषधाभ्यां गदवान् सुखी स्यात्॥

पापैः स्मरस्थैर्भिषगौषधाभ्यां रोगात्कुरोगी भवति ह्यतीव।

सौम्यैः मदस्थैः भिषगौषधैस्तु सुपथ्यसेवी गदवान् सुखी स्यात्॥

पापैः नभस्थैः गदवान्स्वबुद्ध्याकुपथ्यभक्षाद् गदमेति वृद्धिम्।

सौम्यैः ग्रहैः कर्मगतैः सुपथ्यात् वैद्यौषधीभिः सुखमेति रोगी॥ (प्र.वै.न.अ.श्लो.7-9)

यदा कश्चित्पृच्छकः दैवज्ञं पृच्छति यत् मम भ्रता स्वस्थो भविष्यति न वेति तदा यदि लग्ने क्रूरग्रहाः भवेयुस्तदा वैद्येन औषधिसेवनेन च रोगी रोगमुक्तिर्न भवति। यदि लग्ने बलवान् शुभग्रहाः स्थिताः स्युस्तदा वैद्यौषधोपचारेण रोगी रोगाद्विमुक्तिर्भवति। यदि सप्तमभावे पापग्रहाः अवस्थिताः तदा वैद्यौषधिना रोगशमनं भवति रोगः एधते च। यदि सप्तमभावे शुभग्रहाः स्थिताः दृष्टाश्च स्युस्तदापथ्यपालनेन वैद्यौषधिसेवनेन च रोगी शीघ्रं रोगात्शमनं प्राप्नोति। यदि दशमभावः क्रूरग्रहैः युतः दृष्टश्च स्यात्तदा रोगाक्रान्तजनः स्वकुबुद्ध्या अपथ्यपालनेन रोगं वर्द्धयति। परन्तु यदि दशमभावः शुभग्रहैः युतः दृष्टश्च स्यात्तदा वैद्य-औषधि-सुपथ्यैः रोगी सुखं प्राप्नोति। पुनरपि रोगनाशकयोगाः कथिताः यथा -

सौम्यग्रहेणाथ विलग्नपेनयदीत्यशालङ्कृते शशाङ्कः।

केन्द्रस्थितः सौम्ययुतेक्षितः स्यात् निहन्ति रोगं सुखमाशु कुर्यात्॥

केन्द्रे शशाङ्केऽथ विलग्ननाथे सौम्यैर्ग्रहैर्दृष्टयुतेन पापैः।

वक्रास्तरन्ध्रेशदिनेशवज्र्यो हन्यादाङ्गदयुते सुखमाशु कुर्यात्॥

चरोदये वा द्वितनूदये वा शीतांशुलग्ने शुभवीक्षिते वा।

स्वराशिसंस्थे गगनेऽथ चन्द्रे बन्धुस्थितो वापि गदक्षयः स्यात्॥ (प्र.वै.न.अ.श्लो.10-12)

यदिकेन्द्रे अवस्थितः चन्द्रः इत्थशालयोगेनान्वितः लग्नेशेन शुभग्रहेण च युतः दृष्टश्च स्यात्तदा शीघ्रं रागनाशं याति रोगी सुखं प्राप्नोति। यदि केन्द्रेस्थितौ चन्द्रलग्नेशौ शुभग्रहैः युतौ दृष्टौ च तथा पापप्रभावेन रहितौ भवेताम्, एवंसूर्यरहितः अष्टमेशः अस्तंगतः वक्री च भवति चेत्तदा रोगशमनं याति रोगी शीघ्रं सुखंप्राप्नोति। यदि चरराशौ द्विस्वभावराशौ वा लग्ने तथा चन्द्रलग्नेशौ शुभग्रहैः युतः दृष्टश्चेत्तदा शीघ्रं रोगस्य शमनं भवति। एवं यदि चन्द्रे स्वराशौ दशमे वा चतुर्थेस्थिते सति रोगनाशं भवति।

रोगप्रश्नेप्रश्नवैष्णवे मृत्युविचारः प्रतिपाद्यते यथा -

वक्रे ग्रहे तत्र पुनर्विकारंसौम्येन पथ्याच्छमितं च रोगात्।

लग्ने स्थिते छिद्रपतौ शशाङ्कः लग्नेशयोश्छिद्रगयोर्मृतिः स्यात्॥

लग्नेशरश्मिपतीत्यशाले पापेक्षिते रोगयुतस्य मृत्युः।

छिद्रेश्वरेकेन्द्रगतेऽष्टमस्थे लग्नेश्वरे मृत्युमुपैति रोगी॥

तुर्यादधस्तात् च विलम्बनाथः षष्ठेविधुर्दूनपतीत्यशालगः।

द्यूनेश्वरः षष्ठगतो यदा स्यात् तदाधुवं रोगयुजो मृतिर्भवेत्॥ (प्र.वै.न.अ.श्लो.13-15)

यदिलग्नौ वक्रीग्रहे स्थिते सति रोगे पुनर्विकारं जायते। परन्तु तत्र यदि कश्चिदेकः शुभग्रहः स्यात्तदा पथ्यपालनेन पुनः रोगशान्तिर्भवति। यदि लग्ने अष्टमेशः स्थितेतथा चन्द्रलग्नेशौ अष्टमभावे भवेतां चेत्तदा रोगिणः मृत्युर्भयः जायते। यदिलग्नौ अष्टमेशयोः इत्थशालयोगः स्यात्तत्र पापग्रहाणां दृष्टिर्भवेत्तदा रोगिणः प्राणसंकटापन्नो भवति। यदि अष्टमेशः केन्द्रे तथा लग्नेशः अष्टमे स्थितः भवेत्तदा अनिष्टकारको भवति। यदि लग्नेशः चतुर्थभावादधः तिष्ठति चन्द्रात् सप्तमेशः इत्थशालयोगान्वितः अथवा सप्तमेशः षष्ठे स्थितः स्यात्तदा रोगिणः कृते अनिष्टकारको भवति।

पुनरपिस्वास्थ्यप्रदयोगः कथितः -

पूर्णे शशाङ्कोऽथ बुधे विलग्नैकेन्द्रस्थयोर्भार्गवजीवयोश्च।

पापेषुकेन्द्राष्टमवर्जितेषु प्राप्नोति सौख्यं गदवांश्च शीघ्रम्॥ (प्र.वै.न.अ.श्लो.20)

यदिपूर्णचन्द्रबुधौ लग्ने स्थितौ तथा गुरुशुक्रौ केन्द्रे अवस्थितौ एवंकेन्द्राष्टमभावाः पापग्रहरहिताः स्युस्तदा रोगी शीघ्रं सौख्यं प्राप्नोति। अनन्तरं देवदोषज्ञाने नराणां रोगे सति बाधिदिषु प्रश्ने लक्षणं प्रतिपाद्यते यथा -

प्रेतश्च राहौ पितरः सुरेज्येचन्द्रे च देव्यास्तपने च देवी।

स्वगोत्रदेव्याः क्षितिजे शनौ च बुधे च भूतव्ययरश्मिसंस्थाः॥

शाकिन्य आरेभृगुजेऽम्बुदेव्यो गृह्णन्ति मर्त्यं विमुखं मुकुन्दात्।

स्वक्रषोच्चगे वीर्ययुते च साध्याःचन्द्रे च नीचेऽप्यबले च साध्याः॥

(प्र.वै.नव.अ.श्लो.21-22)

पञ्चमाष्टमद्वादशभावेषुस्थितग्रहात् देवदोषज्ञापकचक्रम् -

सूर्यः	चन्द्रः	मङ्गलः	बुधः	गुरुः	शुक्रः	शनिः	राहुः	केतुः	ग्रहाः
देवी	देवी	स्वगोत्रदेवी	स्वगोत्रदेवी	पितरः	जलदेवी	स्वगोत्रदेवी	प्रेतः	सर्पः	
		शाकिनी	ब्रह्मदोषात्	डाकिनी	सर्पः	प्रेतः	दोषः		

यदि एते ग्रहाः स्वराशौ अथवा स्वोच्चराशौ स्थिताः, चन्द्रःनीचराशिस्थः भवेत्तदा देवाः साध्याः भवन्ति। केन्द्रस्थैः बलिभिः पापैः देवाःग्रहाश्च असाध्याः भवन्ति। केन्द्रस्थैः शुभग्रहैः मन्त्रपूजनादिभिः ग्रहाःदेवाश्च साध्याः भवन्ति।

जन्माङ्गचक्रे प्रश्ने च रोगविचाराय केषाञ्चन भावानां ग्रहाणां च शुभाशुभस्थितिः द्रष्टव्या भवति । तद्यथा - लग्नेशः, षष्ठेशः, भौमः, शनिः, चन्द्रः, चन्द्रात् षष्ठेशः, भौमात् षष्ठेशः, शनितः षष्ठेशश्च। कथ्यते जातकालंकारग्रन्थे यथा -

प्रालेयांशौ रिपुस्थे खलखगसहिते मानवो रोगवान् स्यात् ।

क्रूरैर्निष्पीडितश्चेत्तनुसदनगतः शीतरश्मिस्तदानीम् ।

क्रूरे केन्द्रालयस्थे यदि शुभविहगैर्नेक्षिते रोगवान् स्यात्,

तस्मिन् काव्यालयस्थे कुजगुरुकविभिर्नेक्षिते तद्वदेव ॥ (जा.अ.द्वि.अ.श्लो.सं.21)

अर्थात् पापग्रहयुते चन्द्रे षष्ठस्थे तदा नरः रोगी स्यात्। यदि पापैः पीडितः चन्द्रः लग्नस्थः स्यात्तदापि जातकः रोगी भवति। यदि पापग्रहे केन्द्रस्थानगते शुभग्रहैः न दृष्टे तदा रोगवान् मनुष्यः स्यात्। तस्मिन् क्रूरे शुक्रराशिगते चन्द्रे मंगलगुरुकविभिः न दृष्टे तदापि नरः रोगी एव भवति ।

तत्रापि मानसिकरोगविचाराय चन्द्रशुक्रराहुकेतुशन्यष्टमेशानां पारस्परिकस्थितिः नूनं द्रष्टव्या भवति। तद्यथा -

चन्द्रशुक्राष्टमाधीशा गोचरेतरगा यदि ।

विषमाष्ट्युपवासोत्थ उन्दाह इति निर्दिशेत्॥

केतुमान्द्यहियुक्तेषु चैतेष्वशुचिभुक्तिजः।

सपापे पंचमे भीतिर्वैराग्योत्थः स भूमिजे ॥

क्रोधजोथाऽभिचारोत्थः षष्ठगेष्वशुभेषु सः।

गुर्वादिशापसम्भूतः पापे नवमसंस्थिते ।

कल्याणपंचगव्याज्यसेवाद्येषु विधीयताम् ॥ (प्रश्नमार्ग, द्वादशाध्यायः, श्लो.सं.46-49)

मानसिकरोगेषु अपस्माररोगः अन्यतमः । अनेन रोगेण पीडितस्य जातकस्य बुद्धिभ्रमितः भवति येन सः शिथिलशरीरेण अकस्मात् मूर्च्छितः स्यात्। तथा च सः उच्चस्वरमुचार्य्य मुखात् फेनोद्गारं करोति। तस्याङ्गः चक्षुश्च विकलः व्यावृतः पीतवर्णयुक्तो भवति। तथा तस्य दशनं दशति, मुखाकृतिः विकृतो भवति। एवं स्वरूपं यस्य पीडितः जातकः

शारीरिक-मानसिकचेष्टाभिः असामान्यः, असम्बद्धवार्तालापयुक्तः, वाचालश्च भवति। अयं रोगः हिन्द्याम् मृगी इत्युच्यते।
यथा प्रश्नमार्गे अपस्माररोगस्य स्वरूपमुच्यते -

विस्त्रस्ताङ्गः पतति सहसा भूतले नष्टसंज्ञः

फेनोद्गारी रसति परुषं सन्नकायश्चिराय ।

व्यावृत्ताक्षो दशति दशनं पीतवर्णः प्रमादी

तोयासक्तो विकृतवदनः स्यादपस्मारः एषः ॥ (प्रश्नमार्ग, द्वादशाध्यायः, श्लो.सं.52)

अपस्माररोगस्य सुप्रियाः श्वसनादि द्वादशदूत्यः ख्याताः सन्तीति प्रश्नमार्गे विवेचनं कृतम् यत् -

श्वसना मलिना निद्रा जृम्भिकानशना तथा ।

त्रासिनी मोहिनी चाथ रोदनी क्रोधनी तथा ॥

तापनी शोषणी चैव ध्वंसिनी चेति कीर्तिताः ।

दूत्यो द्वादश विख्याता अपस्मारस्य सुप्रियाः ॥

एताः समस्ता व्यस्ता वा संश्रयन्ति नरं किल ।

स्वाख्यानार्थवतीं चेष्टां तत्राभिव्यञ्जयन्ति च ॥ (प्रश्नमार्ग, द्वादशाध्यायः, श्लो.सं.53, 54, 55)

स्वरूपतः द्वादशभिः भेदैः अपस्मारः भिन्नो भिन्नो द्वादशभेदाः सन्ति। अतः तेषां स्वरूपं निगद्यते यथा - एताः समस्ताः दूत्यः अपस्माररोगमिम् आश्रयन्ति । तथा च एताः स्वनामानुसारमेव रोगचेष्टाः जातकस्य शरीरे उत्पादयन्ति । अर्थात् आभिः दूतिभिः अपस्मारः द्वादशधा कथ्यते। तासां लक्षणं यथा - यदि जातकस्य वारं वारं दीर्घस्वासं चलति तत् श्वसनापस्मार इति कथ्यते। यदि शरीरस्य मुखस्य वा कान्तिः मलिना स्यात्तदा तन्मलिना उच्यते। यदि जातकः वारं वारम् अतिनिद्रायां शेते तत् निद्रापस्मारः इत्युच्यते। (जृम्भिका -)। यदि जातकः कारणेन विना भोजनत्यागं करोति तदा अनशनापस्मारः जायते । यदि जातकः कस्मात् कारणात् भयभीतः स्यात्तदा त्रासिनी नामकपस्मारः जायते। यदि नरः वारं वारं मूर्च्छितः स्यात्तदा मोहिनी नामकपस्मारः जायते। यदि जातकः अनायशेन अधिकरोदनं करोति तर्हि रोदनी नामकपस्मारो जायते। यदि जातकस्य मुखादिसम्पूर्णशरीरः अकस्मात् शुष्कः पीतवर्णश्च स्यात्तदा शोषणी अपस्मारो जायते। यदि जातकस्य शरीरः अकस्मात् विकलः व्यावृतः भवेत्तदा ध्वंसिनी नामकपस्मारो भवति।

प्रश्नशास्त्रदृष्ट्या अस्यापस्माररोगस्य योगः कथ्यते यत् -

मन्दे रन्ध्रगतेऽहौ च त्रिकोणे बलिनो शुभाः ।

योगोऽपस्मारदो भानुर्भौमश्च गददौ यदि ॥ (प्रश्नमार्ग, द्वादशाध्यायः, श्लो.सं.50)

अर्थात् यदि जन्मकुण्डल्यां अष्टमभावे शनिः, त्रिकोणे च राहुः स्यात्तथा शुभग्रहाः बलयुक्ताः स्युः । परन्तु पापफलप्रदौ सूर्यभौमौ अशुभस्थानस्थौ (त्रिकगतौ त्रिषडायगतौ वा) भवेतां तदा जातकः अपस्माररोगेण पीडितो भवति।

श्रीवैद्यनाथेन विरचिते जातकपारिजातग्रन्थे अपि शरीरवैकल्यं शोषणञ्च कथ्यते यत् -

जीवे समन्दे दशमेऽर्धचन्द्रे वैकल्यमङ्गे क्षितिजे कलत्रे ।

दिनेशचन्द्रौ रविराशियुक्तौ चन्द्रर्क्षगौ वा यदि शोषणं स्यात् ॥

(जा.पा.जात.भङ्ग.अ.श्लो.सं.78)

अर्थात् जन्मकुण्डल्यां यत्र तत्र शनियुक्ते गुरौ, अर्धचन्द्रे दशमभावगते, भौमे सप्तमभावगते च जातस्याङ्गे वैकल्यं दौर्बल्यं भवति । अत्र अर्धचन्द्रः कथनेन ज्ञायते यत् – सूर्यादुभयत्र त्रिराशिमितान्तरे विद्यमानश्चन्द्रः अर्धो भवति तथा सार्द्धसप्तम्यां तिथौ भवति । यदि सूर्यचन्द्रौ सिंहराशिगतौ वा कर्कराशिगतौ भवेतां तदा जातस्य शरीरे शोषणं भवति ।

अस्य अपस्माररोगस्य शान्तेः उपायरपि प्रतिपाद्यते प्रश्नमार्गे यथा –

शमायादावपसम्पारे कूष्माण्डीबलिमाहरेत् ।

सुदर्शनेन जुहुयात्तिलैः क्रोधाग्निनाथवा ॥

प्रत्यक्षरसहस्रेण घोरापस्मारशान्तये ॥ (प्रश्नमार्ग, द्वादशाध्यायः, श्लो.सं.56, 57)

अर्थात् सर्वादौ अपस्मारशमनाय मन्त्रशास्त्रे प्रतिपादितं कूष्माण्डीबलिकर्म सम्पादयेत् । तथा च सुदर्शनेन क्रोधाग्निना वा मन्त्रशास्त्रेण लिखितस्य प्रसिद्धमन्त्रस्य अक्षरसंख्या सहस्रेण संगुण्य यत्मानं तावत्संख्याहुतिः तिलैः जुहुयात् ।

पुनरपि अस्यापस्मारस्य सामान्यचिकित्सापि प्रतिपाद्यते यथा –

सिन्धूत्थवृश्चिकालीकुष्ठकणाभार्ङ्गिभिः कृतं चूर्णम् ।

नसि योजयेत्तु शस्तं तीव्रापस्मारशान्तये पुंसाम् ॥

ब्राह्मीरसे घृतवचामयशंखपुष्पधात्रीसमुद्भवसे मधुकान्वितं च ।

सिद्धार्थहिंसुसहिते वृक्षबस्तमूत्रे पानादिना हरति सर्पिरपस्मृतिं तत् ॥

त्रिवृद्विलङ्घित्रिफलाग्निविश्वव्याघातसिन्धूत्थकणैर्यथावत् ।

ब्रह्मीरसे सर्पिरिदं प्रशस्तं पुंसामपस्मारविनाशनाय ॥

मंजिष्ठाग्निलङ्घिकुष्ठरनीमुस्तात्रिवृच्छारिवा-

दावीतिक्तकशंखपुष्पसहितैरेलावचायष्टिभिः ।

पाठामागधिसंयुतं घृतमिदं गव्येषु सिद्धं नृणां

तीव्रापस्मृतिदोषविस्मृतिहरं कुष्ठापहं कान्तिदम् ॥ (प्रश्नमार्ग, द्वादशाध्यायः, श्लो.सं.59- 62)

सन्दर्भग्रन्थाः –

- 1) श्रीगणेशदैवज्ञविरचितः जातकालङ्कारः, व्याख्याकारः श्री सुराजशर्मा, हंसाप्रकाशन, जयपुर सं.2011
- 2) श्रीदैवज्ञवैद्यनाथविरचितः जातकपारिजातः, व्याख्याकारः श्रीकपिलेश्वरशास्त्री, चौखम्भा संस्कृत संस्थान, वाराणसी, सं.-वि.सं.2057
- 3) प्रश्नमार्गः, व्याख्याकारः डॉ.सुरकान्तझा, चौखम्भा संस्कृत सीरीज आफिस, वाराणसी, सं.-वि.सं.2066
- 4) प्रश्नवैष्णवाशास्त्रम्, श्रीसिद्धनारायणदासः, खेमराजश्राकृष्णदास श्रीवेंकटेश्वर बम्बई प्रकाशन-1987
- 5) प्रश्नभूषणम्, दैवज्ञश्रीजीवनाथः, चौखम्भासंस्कृत संस्थान, वाराणसी, संस्करणम्-1999
- 6) प्रश्नशिरोमणि, पण्डितरुद्रमणिविरचितः, खेमराजश्राकृष्णदास श्रीवेंकटेश्वर बम्बई, संस्करणम्-2005
- 7) षट्पञ्चाशिका, दैवज्ञपृथुयशो, बी.के.पब्लिकेशन प्रा.लिमिटेड, भुवनेश्वर, संस्करणम्-2012
- 8) चिकित्साज्योतिषम्, डा. भास्करशर्मा, जगदीशसंस्कृत पुस्तकालय, जयपुर, संस्करणम् – 2012
- 9) ताजिकनीलकण्ठी, डा रामचन्द्रपाठकः, चौखम्भासंस्कृत भवन, वाराणसी, संस्करणम्-वि.सं.-2062